

Oversigt over Plantesygdomme.

247. — Maj 1941.

Der er for Maj Maaned indkommet Beretninger fra 88 Medarbejdere; endvidere er der besvaret 365 Forespørgsler.

Kulde og Tørke fortsatte fra April i Størstedelen af Maj Maaned. Vejret blev tillige meget blæsende med ret stærke Vinde med fremherskende østlig eller sydøstlig Retning.

Lufttemperaturen var i Maanedens første Halvdel meget lav, omkring 5, 6 og enkelte Steder 7°, og laa saaledes omkring Halvdelen af Maj's Normaltemperatur, der ligger ved 10—11°. Frost var ret udbredt i Maanedens første Halvdel, hvor der i de to første Uger forekom et meget stort Antal Døgn med Frost. Luftens absolutte Minimumstemperatur laa i samme Tidsrum omkring $\div 2$ og $\div 6^\circ$; i Ugen fra 17.—24. maalttes den ved 9 Stationer til $\div 0,1$ og $\div 2,9^\circ$, medens den ved 14 Stationer svingede mellem 0,0 og 3,5°, hvorefter den i Ugen fra 24.—31. ved alle Stationer laa mellem 4,0—9,2°. Luftens absolutte Maximumstemperatur svingede fra Maanedens Begyndelse og til dens Slutning omkring 11—16, 11—14, 17—21 og 21—26°, saaledes at Forskellen mellem Nat- og Dagtemperatur har været meget stor. Der foreligger desværre ikke Oplysninger om Temperaturen i Jorden, men det er næppe urigtigt at antage, at den har ligget forholdsvis lavt.

Nedbøren blev betydeligt under Normalen og faldt for Størstedelen i Tiden d. 3.—10. og d. 24.—31. med de største Mængder i sidste Uge. De mindste Mængder faldt i Vendsyssel, Vest-, Midt- og Østjylland samt i Midt- og Vestsjælland, Nordøstsjælland, Sydøstsjælland og Møn og Bornholm, hvor der maalttes Nedbørsmængder paa under eller lidt over Halvdelen af Normalen, medens Syd- og Sønderjylland, Fyn og Lolland og Falster naaede knapt $\frac{2}{3}$ af Normalen. Iøvrigt faldt Nedbøren for de forskellige Landsdele som følger i mm mod Normalen i (): Vendsyssel 17 (43), Vestjylland 21 (42), Midtjylland 27 (44), Østjylland 19 (44), Sydjylland 38 (41), Sønderjylland 33 (46), Fyn 36 (42), Midt- og Vestsjælland 11 (36), Nordøstsjælland 14 (39), Sydøstsjælland og Møn 21 (39), Lolland og Falster 32 (42) og Bornholm 20 (34).

Skade ved Sandflugt synes de fleste Steder at have været ubetydelig. Dog har stærk Storm d. 13 anrettet en Del Skade i Udlægsmarker og nysaaede Roer især i Nordjylland (Sv. Svendsen, Tylstrup; O. K. Toudal, St. Restrup) og paa Djursland, hvor enkelte Roemarker er saaet om (Jørgen Larsen-Ledet, Grenaa). Kornet var dog saa langt fremme, at det ikke hæmmedes af Sandflugt.

KORN.

Hvedens Overvintring. Der er modtaget 56 Beretninger, hvis Fordeling giver et godt Udtryk for hele Landet. Hvis man i Maj Maaned stadig kan tale om, hvorledes Overvintring forløber, behøver Ordet dog en nærmere Forklaring. Derfor er det rigtigt, at der i Beretningerne skrives, at Plantebestanden i Hvedemarkerne blev ringere for hver Dag i Løbet af de første 3 Uger i Maj. Frost, Blæst og Tørke fremhæves som de vigtigste Aarsager hertil, navnlig Frost, og her maa det erindres, at der var usædvanligt mange Frostdøgn i ovennævnte Tidsrum, ligesom Forskellen mellem Nat- og Dagtemperatur blev usædvanligt stor.

Skaden synes overalt at have været meget omfattende, og det angives almindeligt, at den udgør 10—15—20 % af Markerne, der er isaaet Vaarsæd eller pløjet op. Disse Foranstaltninger gennemførtes meget sent og blev paa Steder fortsat til omkring Midten af Maaned. Men i enkelte Egne skønnes det, at Ødelæggelsen er endnu mere omfattende: »de fleste Marker er helt eller delvis omsaaet« (M. Greve, Roskilde), »de lyse Hvedesorter har overalt overvintret meget daarligt« (K. M. Nielsen, Roskilde), og »Foraarsfrosten har fuldstændigt ødelagt Hveden« (N. Abildgaard, Tylstrup), eller der er kun tilbage: »større eller mindre tynde Pletter, som vidner om den haarde Vinter og det endnu haardere Foraar« (P. Rasmussen, Aabenraa). Billedet er ret ens over hele Landet, og endnu ved Maanedens Udgang har Vejret ikke skabt Betingelser for, at Hveden kan komme i stærk Vækst.

I nogle Beretninger omtales, at Forfrugten synes at være af Betydning for Skadens Omfang, der er meget stor efter Grønjord (P. Riis Vestergaard, Samsø; B. Munch, Haslev; M. Olsen, Pjedsted), maaske undertiden i Forbindelse med Næringsmangel.

Om Sorternes Vinterfasthed synes der at herske nogen Uklarhed. Ved Abed har Overvintringen været ens for alle Sorter (H. A. B. Vestergaard). En Bedømmelse ved Tystofte ved Maanedens Slutning viste et noget lignende Forhold, idet dog enkelte Sorter skilte sig ud som væsentlig ringere end Flertallet (Jacob Wested), og det samme iagttoges ved Aarslev (Asger Larsen); ved Askov har alle Sorterne overvintret godt (H. Agergaard).

Skandiahvede synes at have forholdt sig noget anderledes end i Fjor, hvor den modstod Vinteren særdeles godt, og det angives i flere Beretninger, at denne Sort har lidt stærkt af Frosten i Maj, ja, undertiden anføres, at den stod ret godt i Slutningen af April, men derefter blev ringere. Forholdet er da maaske det, at den har maattet dele Skæbne med andre Sorter og er bukket under for Nattefrosten, især paa Jord med for ringe Gødningskraft.

Manganmangel, Lyspletsyge, er bedst iagttaget hos Rug, hvor der dog kun enkelte Steder er fundet stærke Angreb (J. Hansen, Grindsted; N. P. Johansen, Bjerringbro). Hos Hvede er der kun konstateret svage Angreb, og det fremhæves i Flertallet af 40 Beretninger, at Symptomerne er yderst mangelfuldt udviklet paa Grund af Hvedens Frostskaade i Vinter og Foraar.

Hos Vaarsæd er der i 27 Beretninger kun iagttaget svage Angreb, eller der er slet ingen set. I tidligt saaet Byg ses dog flere Steder svage Angreb (H. Jensen, Faarevejle). Men som Helhed er Vaarsæden endnu for langt tilbage i Udvikling til at kunne vise stærke Symptomer. Regn, hvor saadan er faldet, menes at have formindsket Faren for Angreb (O. Ruby, Kolding).

Kaliummangel hos Vaarsæd, navnlig Byg, er omtalt i 44 Beretninger. I Størstedelen af disse nævnes, at Skaden har været af forholdsvis lille Omfang og ret hurtigt har fortaget sig. Dette menes at kunne forklares ved, at Skaden i de fleste Tilfælde kan skyldes Kulde og svag Kaliummangel i Forening (O. K. Toudal, St. Restrup). I mange Tilfælde er Kulde- eller Frostskaade dog saa stærk, at den helt skjuler mulige Symptomer paa Kaliummangel. I 10 Beretninger omtales Eksempler paa meget stærk Kaliummangel, der som sædvanlig er mest fremtrædende efter Kaalroer, hvor hele Marker kan være angrebet, »men i de fleste Tilfælde optræder Skaden dog pletvis eller stribevis« (S. A. Ladefoged, Aars) eller »i Streger, hvor Ajlenedfælderer er gaaet uden om« (O. Straarup, Thisted). Særligt stærke Angreb er iagttaget i Frederikshavnseggen (Henry Frederiksen) og i Brandeegnen (P. Trosborg), hvor Skaden ses baade efter Rodfrugter og Græs; i mange Tilfælde er al Roetop fodret op sidste Efteraar. Endelig er Mangelen naturligvis meget stor, hvor Jorden i flere Aar ikke er tilført Kalium, hverken som Kunst- eller Staldgødning (Harald Rasmussen, Næsgaard; E. Staunskjær, Kolind).

Kulde- og Frostskaade var yderst almindelig hos baade Byg og Havre, især har Nattefrosten, der fortsattes til omkring Midten af Maj, gjort stor Skade. Skaden synes at have været stærkest hos den tidligt saaede Vaarsæd.

Frostskaade ødelagde i stor Udstrækning Græsserne, navnlig Italiensk Rajgræs, der ofte er dræbt (A. Pedersen, Varde; Niels Mølgaard, Lemvig), og mange Marker er pløjet op eller er tjenlige til Pløjning.

Byggets Stribesyge (*Helminthosporium gramineum*). Enkelte svage Angreb er konstateret hist og her, hvor der ikke er foretaget Afsvampning, hvis Nødvendighed ikke alle kender (O. K. Toudal, St. Restrup).

Byggets Bladpletsyge (*Helminthosporium teres*). Angrebet er konstateret hos 20 % af Planterne, hvor Afsvampning ikke var foretaget; paa Nabomark med samme Saasæd, men afsvampet, var Angrebet bragt ned til 0,5 % (Peter Ørndrup, Skive).

BÆLGPLANTER.

Frostskaade hos Kløver var mange Steder meget omfattende, ogsaa i 2. Aars Marker, hvor Frosten i Maanedens første Halvdel tyndede

Kløverbestanden meget stærkt. Fra forskellige Egne af Landet er der i Maanedens Løb modtaget 12 Prøver af Kløverplanter, der er frosset op. Enkelte Steder er Humleagtig Sneglebælg dræbt paa lignende Maade (Sv. R. Jensen, Haslev; H. Rasmussen, Næstved).

Baade 1. og 2. Aars Marker er undertiden af den Grund saa tynde, at de har maattet pløjes op (Jørg. M. Pedersen, Stoholm; A. Diederich, Aarhus).

Ærter er mange Steder stærkt ødelagte af Kulde og Frost.

Kløverens Bægersvamp (*Sclerotinia trifoliorum*). Der foreligger 28 Beretninger, hvor det nævnes, at Svampen ikke er konstateret. Frost i Vinter og April—Maj har tyndet Bestanden stærkt, og i mange Marker var den allerede tynd fra sidste Foraar paa Grund af Tørke; følgende kan sikkert gælde store Omraader: »Da der findes meget lidt af Kløver i Græsmarker, der er udlagt sidste Aar, kan Bægersvampen ikke faa stor Udbredelse« (F. Bek Pedersen, Hobro).

I 13 Beretninger omtales Angreb, der dog oftest er svage med Undtagelse af enkelte Marker, der kan være helt ødelagte (S. Nygaard Olsen, Svendborg; Math. Nissen, Graasten); undertiden er Humleagtig Sneglebælg stærkt angrebet (J. Jeppesen Jensen, Odense).

BEDER.

Bedeskimmel (*Peronospora Schachtii*) er konstateret sidst i Maj paa Sukkerroefrøplanter paa Lolland.

Svidning efter Udstrøning af Kalkkvælstof er iagttaget hos baade Runkel- og Kaalroer. Gødningen blev udbragt efter Roernes Saa-ning, men inden disse var kommet op; der blev ikke foretaget Harvning efter Udstrøningen. Planterne blev svedet, da de brød igennem Jorden, og de fleste døde straks, medens enkelte er døde lidt senere (S. A. Lade-foged, Aars).

KARTOFLER.

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*) blev d. 9. konstateret paa Kartoffler i Bænk. Sorten var Duke of York, der var meget fyldig med ca. 25 cm høj Top; af 500 Vinduer var Angrebet meget stærkt i de 20 (N. Flensted-Andersen, Sorø).

Varmeskade (Iltmangel) er fundet hos flere indsendte Prøver af Kartoffelknolde.

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSPLANTER.

Frostskaden giver sig stadig nye Udslag, idet Grene eller Træer af de forskellige Frugttræarter og Frugtbuske visner efter Blomstringen.

Vi har endnu ingen samlet Oversigt over Skaden. Det skal kun bemærkes, at paa de døde Grene i Ribs, Solbær og Stikkelsbær kan der ofte findes Drueskimmel (*Botrytis cinerea*). Det er sandsynligvis Frostskaden, som har banet Vej for Drueskimmelen. For at denne ikke skal faa Lejlighed til at øge Skaden betydeligt, bør de angrebne Grene skæres af

helt nede ved sundt Ved. Det af Drueskimmel angrebne Parti sidder som Regel langt nede.

Frosten har nogle Steder dræbt Æbleblomstknopperne, f. Eks. af Sønderskov. Fra Ry og Omegn meddeles, at paa Blomme og Mirabel er samtlige Blomstknopper ødelagt eller omtrent ødelagt (Ove Skov). Paa Slagelse—Skælskøregnen har Frosten ødelagt de to første Hold Kaalplanter i de fleste Gartnerier (A. Sauer).

Ved Lyngby saas en ret ejendommelig Kuldeskade paa Hvidkaal og Rødkaal. Kaalen var saat i Bænk, men Vinduerne taget tidligt fra dem, saa de havde faaet det koldt. Bladene var forvredne, ofte ligesom tilbagerullede eller sammenlagte bagud.

Mange af de først fremkomne Æbleblade er bulede paa Grund af Kulde.

Tomatkræft (*Diplodina lycopersici*) — tidligere kaldt *Ascochyta* og Koldbrand — har optraadt alvorligt et Par Steder og svagere flere andre Steder. Denne Sygdom begunstiges af lav Temperatur, saa den ugunstige Brændselssituation vil nok fremme denne Svamps Udbredelse.

Gummiflaad (*Cladosporium cucumerinum*) har de fleste Steder været alvorlig paa Agurker i Hus, især paa Bladene, som fik smaa, brune, kantede Pletter, der mindede meget om Rudeplet.

Ved Taastrup foraarsagede denne Svamp Pletter paa Blade og dybe, aflange Saar paa Stængel og Bladstilke af Melon. Dette Angreb synes ikke før at være iagttaget paa Melon her i Landet, men nok i andre Lande.

Meldug (*Erysiphe cichoracearum*) er i et Hus slæbt ind med indkøbte Planter. Paa Grund af Petroleumsmangel er det vanskeligt at faa foretaget Svovlfordampning (Asger Klougart).

I Tomathusene ses nu Stribesygge og Mosaiksyge, men Angrebene synes gennemgaaende at være ret svage.

Fløjlsplet (*Cladosporium fulvum*) maa i Betragtning af Aarstiden regnes for at være almindelig og stærk (Asger Klougart).

Tulipan-Drueskimmel (*Botrytis tulipae*) optræder gennemgaaende godartet, sikkert takket være det tørre Vejr, men enkelte stærke Angreb er dog set ved Graasten og paa Nordlangeland (M. Surlykke Petersen, Hans Larsen) og ved Hornum i Couleur Cardinal udlagt* af afdrevne Løg (Hans Christensen).

Vintergæk-Drueskimmel (*Botrytis galanthina*) er set flere Steder i Svendborg Amt (Hans Larsen), og der er ogsaa indsendt Materiale fra en Have i Hjørring, hvor Angrebet er meget udbredt.

ANNA WEBER.

SKADEDYR PAA LAND- OG HAVEBRUGSPANTER.

Bladlus (*Aphididae*) paa Frugttræerne saas fra omkring Midten af Maaneden. Fra Københavns Omegn skrives: »I Midten af Maaneden saas meget stærke Angreb paa enkelte Sorter (bl. a. Cox' Orange). Paa hver eneste Knop sad udklækkede Lus og sugede. Det er sikkert en Følge af de faa Sommersprøjtninger i Sommeren 1940, hvor Lusene fik Lov at

brede sig efter sidste Sprøjtning. Der var ikke vintersprøjtet« (A. Klougart). Fra Svendborg skrives, at der ikke er set Angreb endnu. Der er i mange Haver sprøjtet med Foraarskarbolineum. Man husker de stærke Angreb sidste Aar og vil ikke være afhængig af Nikotinmidlerne. Der er i flere Tilfælde sprøjtet med Foraarskarbolineum den 5.—6. Maj, uden at der er konstateret Skade udover en ganske let Svidning af Bladspidserne (anvendt Styrke: 5 Liter Foraarskarbolineum, 2 Liter Svovlkalk, 95 Liter Vand) (H. Larsen).

Uldlus (*Phenacoccus aceris*) fandtes paa Grenene af Stikkelsbær ved Otterup.

Skjoldlus (*Lecanium bituberculatum*). Denne Art, der synes sjælden her i Landet, fandtes paa Æblegrene indsendt fra Sjølund (Sønderjylland).

Kaalthrups (*Thrips angusticeps*). Fra Roskilde foreligger Meddelelse om et Angreb i Kaalroer (M. Greve).

Oldenborrer (*Melolontha vulgaris* og evt. *hippocastani*). De sidste Aftener af Maj Maaned saas flyvende Oldenborrer i ringe Antal nogle Steder paa Sjælland, i Jylland samt paa Samsø. Paa denne Ø har Konsulenten aldrig set større Sværme (P. Riis Vestergaard). Om Larveskade forlyder intet.

Aadselbillelarver (*Blitophaga opaca*). Ved Roskilde har Larverne gjort betydelig Skade paa Bederne i Skovegne (K. M. Nielsen). Ogsaa fra Kollekolle meldes om Angreb. Paa Lolland-Falster har Larverne hærget en Del Steder og nødvendiggjort Omsaaning i flere Tilfælde (H. P. Borlund, Barner Jakobsen). Fra Nordsalling skrives om 5 Angreb, hvoraf de 2 var alvorlige (P. Ørndrup).

Runkelroebillen (*Atomaria linearis*). Fra Lolland-Falster skrives om stærke Angreb, hvor der er saaet Bederoer efter Bederoer. Omsaaning som oftest nødvendig (H. P. Borlund). Ogsaa paa Abed, hvor Roefrøet har ligget længe i Jorden uden at spire, synes Billerne at have været paa Spil (H. A. B. Vestergaard).

Smælderlarver (*Agriotes spp.*). Fra Frederikshavn skrives, at Angrebene hidtil har været sjældent godartede (H. Frederiksen). De øvrige 28 Indberetninger melder alle om Angreb af Betydning, og i 16 Indberetninger tales der om stærke eller alvorlige Angreb i Vaarsæd, paa Roer, Læggekartofler eller Haveafgrøder.

Glimmerbøsser (*Meligethes aeneus*). Det tørre Vejr har begunstiget dette Skadedyrs Virksomhed. Fra Skælskør skrives: »Angrebet er i Aar meget stærkt i de faa Frømarker og vil sikkert blive ganske ødelæggende for Frøavl« (H. Wraae-Jensen). Ogsaa fra andre Egne, baade paa Øerne og Jylland, meldes om stærke Angreb paa de faa Frømarker, der har klaret sig.

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). Trods det kølige Vejr har Jordlopperne været stærkt paa Færde, og de Korsblomstrede (baade Gul Sennep og Kaalroer) har ofte lidt stærkt. Af de 42 indkomne Beretninger er der kun 9, der melder om »ingen« eller »betydningsløse« Angreb. I mange Indberetninger karakteriseres Angrebene som særdeles ondartede, og det skrives, at Omsaaning har fundet Sted i vid Udstrækning. Fra Skælskør skrives saaledes: »Angrebene har i Aar været ganske ødelæggende. Først

har der været stærke Angreb paa de faa overvintrende Afgrøder af Kaalroer- og Kalfro, dernæst gik det ud over de nysaaede Afgrøder af Kaalroer og Turnips, som det har været næsten umuligt at faa op, idet Jordlopperne ødelegger Planterne, inden de kommer op af Jorden» (H. Wraae-Jensen). Fra Roskilde: »Har næsten overalt optraadt meget ondartet, og mange Marker er saaet om. Den tidlige Saaning har ikke i Aar modvirket Angrebet, da det tørre Vejr bevirkede, at Jordlopperne var tidligt paa Færde i Forhold til Kaalroerne, der gror langsomt« (M. Greve). Fra Fyn: »Fra hele Fyn meldes om stærke Angreb af Jordlopper, og Landmændene fører en fortvivlet Kamp mod disse Skadedyr« (Jacob Hansen). Paa Samsø har man mod Sædvane bemærket Jordlopper overalt og har i mange Tilfælde set betydelig Skade (P. Riis Vestergaard). Stærke Angreb er ogsaa rapporteret fra Jylland, men det bør bemærkes, at alle de 9 Beretninger, der taler om »ingen« eller »betydningsløse« Angreb, er fra denne Landsdel.

Kløversnudebiller (*Apion spp.*). Fra Skælskør skrives: »Efter Bladnavet at dømme er der i Aar mange Biller, og der vil sikkert kunne ventes stor Skade. Man bør sikkert henstille til alle Frøavlerne, at det, ikke mindst i Aar, vil være af stor Betydning, at Cryocidpudringen gennemføres som en almindelig forebyggende Foranstaltning i alle Frøklø-vermarker« (H. Wraae-Jensen).

Snudebillelarver (*Otiorrhynchus sp.*) angreb paa Samsø 1. Aars Lucerne (P. Riis Vestergaard).

Barkbiller (*Anisandrus dispar*). Fra Hjøllund skrives: »Paa et 10-aarigt Victoria og et 5-Aars Rivers early saas de sidste Dage i Maj et meget stærkt Angreb af Barkbiller. Det bemærkedes, at begge Træer stod i fuldt Flor, men pludselig visnede Blomsterne. Træerne var sandsynligvis mærket af Vinteren 1940 og maaske 1941. Barkbillen er efterhaanden blevet et besværligt Insekt« (A. Pallesen).

Frostmaalerlarver (*Cheimatobia brumata*). Nyklækkede Larver saas i Nordsjælland d. 14. Maj. Fra Bylderup Bov skrives om voldsomme Angreb i et Par meget gamle Haver med tætstaaende Træer (M. Surlykke Petersen). Ellers foreligger der kun Indberetning om svagere Angreb.

Knoporme (*Agrotis sp.*). Flere Steder i Jylland er der fundet stærke Angreb af Knoporme i Roemarkerne, saaledes i Sønderjylland (Aage Buchreitz), ved Bramminge (K. Jakobsen) og ved Viborg (A. P. Aidt). Dette er ret mærkeligt, da de overvintrede Larver ikke plejer at gøre sig bemærket paa nærværende Tidspunkt, og det næppe kan være den nye Generation af Ageruglen.

Tomatuglens Larve (*Mamestra oleracea*). I et Drivhus ved Saks-købing iagttoges et meget stærkt Angreb (G. Jensen).

Græsuglelarver (*Charaeas graminis*). Igen i Aar hærger Græsuglelarverne i Markskengene i Sønderjylland, navnlig i Skærbæk Enge. Som sædvanlig ses det, at Angrebene er bundet til ukultiverede Arealer, hvor Mosebunken trives. Det er fra Tuerne, at Angrebet udgaar. Ved Besøg d. 4. Juni syntes Angrebet at have kulmineret, og Larverne var nær ved at skulle forpuppe sig. Stærke Angreb saas endvidere paa Brammingeengen i Sneum-Enge og ved Allerup. Her var Larverne fra de an-

grebne Fenner vandret ind paa Arealer besaaet med Korn, som ogsaa blev gnavet. Maager var tilstede i store Skarer, og der fandtes ofte store Klumper bestaaende af indtil ca. 50 døde eller halvdøde Larver, som Maagerne aabenbart havde gylpet op. Aarsagen til denne Opførsel er uvis, men det er muligt, at Maagerne har ædt flere Larver, end de har kunnet taale.

Endelig optraadte Larverne i stor Mængde i Engene i Nørreaaalen (A. P. Aidt).

Guldhalen (*Euproctis chrysorrhoea*). Den 14. Maj indsendtes Larver fra Æbletræer fra Stege (J. Winther Eriksen), og d. 27. Maj modtoges Larver fra Nykøbing Falster, hvor de var fundet paa Blomme (Erl. Jørgensen).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Halvdelen af Indberetningerne nævner overhovedet ingen Angreb. Fra Sydsjælland skrives, at man ikke i de sidste 10—15 Aar har set saa faa Stankelbenlarver som i Aar (P. Grøntved). Ved Graasten har man bemærket, at Larverne er usædvanlig smaa for Tidspunktet (M. Nissen). De øvrige Beretninger, der alle er fra Jylland, nævner talrige svage og færre stærke, spredt forekommende Angreb. Ved Kolding blev Hør meget stærkt angrebet og omtrent ædt paa et Par Dage (O. Ruby).

Haarmyglarver (*Bibionidae*). Ved Skærbæk har man i enkelte Tilfælde fundet lidt Angreb i Byg efter Roer, bl. a. sammen med Smældelarver (Aa. Buchreitz). Ellers har Larverne været uden Betydning i Aar, og Myggene er kun set sværmende i ringe Grad.

Fritfluellarver (*Oscinis frit*). I Vaarsædsmarkerne er der bemærket en Del Angreb, der dog gennemgaaende er svage. Fra Aulum skrives dog om et enkelt ret kraftigt Angreb i Havre (S. Nørlund Christensen). Ved Tinglev blev en Mark paa 6 Tdr. Land ødelagt. Der var saaet Sejrhavre og Vaarrug ca. 20. April. Forfrugten var Græs, pløjet i Foraaret. Baade Havren og Rugen var fuldstændig ødelagt. Ørnhavren havde under de samme Forhold klaret sig betydeligt bedre. Hvor Blandsæden var saaet efter Roer, var der intet Angreb (P. Rasmussen, Fr. Heick). Ogsaa ved Hobro er set et Par svære Angreb i Havre efter Grønjord, pløjet i Vinter (Fr. Bek Pedersen).

Minérfluer (*Liriomyza solani*). Larverne af denne Art fandtes i Miner i Tomatblade indsendt fra Ellebæksgaard ved Klarskov.

Brakfluellarver (*Hylemyia coarctata*). Et meget haardt Angreb blev iagttaget i Sønderjylland (Rens Mark) i sent saaet Rug efter Sukkerroer. Plantebestanden i Roemarken var meget daarlig, saa Æglægningen har antagelig fundet Sted i de ret store, bare Pletter (G. Nissen).

Spindemider (*Paratetranychus pilosus*). Ved Lyngby saas de første Mider d. 19. Maj. Endnu er der kun bemærket svage Angreb. I en Del Beretninger hævdes det, at der var paafaldende faa Vinteræg paa Grenene i Aar.

PROSPER BOVIEN.